De facto attingere aliqm creaturam quaeur [illegible].

Arg. 6° implicat substantia q n distinguat ab accentibus ex na rei: g° et na, q sibi n' repugnat a substantia. Ans. sic ee nex. a accentibus physicis n' u° logicis di go debere, et durior a facto sic virtualiter distinguntur a substantia ex parte pallem sn^am. Efficia physica distinguat ee ex na rei dista aliter n' eent actia, sc substantia.

Arg. 7° implicat qlas q heat gradus intensivus sicut virtualiter distos: g° et substantia q heat substantiam virtualiter sui distam. Ans. ngo ans. n' eni repugnat qdam qlitas q contineat virtualiter duos vel tres gradus calloris indistos, sic q sit aequalens qlite henti duos vel tres gradus realiter distos.

Arg. 8° here substantiam indistam e proprium solius Dei: g° repugnat creaturae. ngo ans. sicut here existentiam indistam n' e proprium solius Dei: g° neq dicto here substantiam indistam.

Dices. subsistere per substantiam indistam convenit Deo ex eo qd Deus sit: g° nunqm pot competere creaturae. ngo ans, qa idem argum pot fieri in existentia indista q convenit Deo ex eo qd Deus sit et tn competit et creaturis. Sic igr convenit Deo specialiter subsistere per substantias vel lineas indistas a na virtualiter, et inter se realiter distas qd certe nunqm pot competere creaturis.

Arg. tandem et specialiter per C. L. illa na indista a sua substantia eet et n' eet perfector hac q de facto distinguitur formaliter a substantia. eet perfectior qa foret simplicior n' eet perfector qa n' posset assumi a Deo, a q ista na de facto fuit assumpta atq implicat qd aliq substantia ob suam maiorem perfectionem reddatur incapax alicuius perfectionis divinae: g° n' pot admitti substantia indista a sua substantia, sicut involveret hanc manifestam implicantiam. Respondent aliq 1° illam adhuc virtualiter distam a substantia

Posse assumi a Deo et sic corruit argum.=

Resp. tn. 2o dato qd talis na posset assumi a Deo, adhuc n. seq. illam contradictionem: qd credit ab exstis, 1o qa Unio hypostatica e entia modalis supernalis et magis excedit ordinem totum et tn. e imperfecior na l. qa Subsistentia Nalis Xti ad totam Sr.am 2o qa un. pot una res vincere aliam in uno, genere et vinci ab illa in alio: ut pet in Co, qd Xti gratiam, gloriam vincit hoem in incorruptibilitatem, et tn. vincitr ab hoe in gradu viventis, et rationalis.=

3o qa Gratia sanctificans e nobilior na l. in gradu supernalis, et tn. vincitr ab eo ab ipsa na l. in gradu Subsistentiae: qd stat illa entia indistincta a Subsistentia vinceret hanc subsistam, tam genere in eo qd eet simplicior, et vinceretr ab illa in eo qd n eet capax, ut assumeretr a Deo ad sustentandum.=

Sed ostenso huius argi: Quaer. 2o.

V nä virtualr distä a Subsistiä possit asumi ab alia Sub=sistentia?

In resolutione huius qstionis procedendum nobis e in doctrinae: et idea De seq. 1o in nostra Sr.a non admittente priores doctores neq virtualem distinctionem perfectam in creatis n. posset illa na assumi, qn et assumeretr subsistentia indistincta. in hoc conveniunt Sc. et Vasq., Gonz., et alii qs citat, et sequtr C. d. L. n. 149.=

Pr. qa illa na eet eo id in sua subsistentia sicut et pacto e ad id in rationali in hoe: sed n. pot assumi hoem qn et assumatr rationalem individuum: qo. et n. poterit assumi na qn et assumatr eius subsistentia indistincta.=

R. qa qdqd intrinsecum convenit uni et convenit alii indistincto: sed assumi qd est gratum intrinsecum convenit na: ergo et convenit illius subsistentia indistincte.

Inst. 1.º 2.ª hoc distinctum: illa na est capax unionis hypostaticæ substantia u.º est incapax talis unionis sicut est talis substantia: ergo non pot substantia aliena uniri na non u.º substantia indistincta propter incapacitatem substantiæ. Resp. facile impossibile esse dari unionem physicam ad nam, qn et detur ad illius substantiam indistinctam, qdqd sit et denominare de capacitate substantiæ et q. mox agam; sicut impossibile est qd detur unio ad ats qn et detur ad realitatem indistinctum aliter id eo a parte rei assumeretur, et non assumeretur qd est contrarium.

Ex R. qa non pot produci na qn et producatur illius substantia indistincta: ergo sed non pot uniri na intrinsece qn et uniatur eius substantia indistincta. et pot haec ratio, qa magis intrinseca est unio extremis qm sit ad tro duo.

Inst. 2.º na divina a parte rei communicatur Filio qn communicetur Paternitas: et tn na divina sed virtualiter distinguitur a Paternitate: ergo sed poterit na physice assumi qn et assumatur illius substantia indistincta. Resp. negando etiam 1.º qa inter nam divinam, et relationes datur illa maior distinctio virtualis intrinseca et eminentialis. et propter hanc distinctionem aequivalentem reali possunt dari illa duo praedicata contraria ipse communicari et non communicari est a parte rei indistinctum. Sed u.º in rebus creatis non datur illa distinctio virtualis intrinseca eminentialis. et consequenter neque capacitas duorum contradictoriorum. 2.º qa non valet argumentum sicut illud est specialissimum misterium Sanctissimæ Trinitatis, qd exemplum non est adducendum ad res creatas, ubi sillem misterium reperiri negat.

Inst. 3.º sed na assumeretur stante in eo eventu, substantia u.º indistincta entitative: sed hoc nullum est inconveniens:

Q°. ~~eius~~. R. negat maj. nam in eo eventu Vbũ ē Subsistĩa
eẽt ead. qualitas obtiua: sicut d facto ē in hoc Sol, ẽ reale
ead qualitas: ẽ sic tam qualit. assumeret Vbũ, qm eius subsistia.-

Inst. 4°. Subsistia Diui Vbi p̃t n̄ assu-
meret qualit. actiua pp̃ia humilitis pp̃ reliq., ea tñ assumpsit op-
tiẽ rõe n̄a: ẽ tñ actiua qualit. n̄ ẽ capacia assumptionis physica:
q°. ẽ illa subsistia virtualit. tm̃ dista n̄ assumeret qualit., qa eet
incapax assumerẽ tñ obtiẽ rõe n̄a.-

R. actiua pp̃ia sos talia ee qad de-
nominationem, d q. hic n̄ curamus, sed d re ipsa physica, ẽ sic illa actiua
in re qualit. ẽ subia et ideo in re fuerit assumpta qualit. a Vbo
Diuo. Quo°. illa subsistia in re n̄ disgueret a Vbũ, imo eet ẽ illa
ead qualitas, si na assumebat qualit., et ipsa subsistia qualit. debat
assumi: licet illa assumptio erat physica ẽ a pte rei, et n̄ p n̄o-
stros tm̃ ꝯceptus.-

Inst. 5°. Linea ē virtualit. a se dista q ad
latitudinem ẽ tñ n̄ ẽ q ad longetudinem diuidibil. ẽ n̄ q ad lati-
tudem dictam virtualit.: q°. ẽ n̄a ẽ sic virtualit. dista a
subsistia assumeret in se qualit., ẽ n̄ assumeret subsistia virtualit.
tm̃ dista. R. lineam n̄ ẽẽ talem qad latudem qa q ad
latudem n̄ ē linea sed sos q ad longetudem: ꝯ enim linea n̄ heat
latudem, sed sola superficies, qmo pot dici linea q ad latudem? -

Et certe ego nunqm potuit eligere is-
tam ꝯem distinctionem, s. aquocem d linea q ad latudem ẽ q ad lon-
getudem: nam in eo ꝯtradistinguitur linea a superficie, qa heat ẽ lati-
at latudem sm qm pot diuidi linea u°. ẽ minius replicem nun-
qm pot querere latudem q linea ē, qa sic ē essentia qad longetu-
dinem: q°. linea sic ē distinctiua qa qualitas linea sos ē q ad lon-
getudem sicut qualitas superficiei sos ē qad latudem ẽ n̄ qad
profunditatem, ẽ sic nullam hat uim argum d linea distinctiue ẽ

Indivisibili tm distast virtualiter. =

Inst. 6º Verbum divinum assumpsit humanitatem ga. si qa illam gratis assumeret Subsistia absta virtualis tm dista a Divino Vbo: gº et ē ista pot nā assumi, qa assumatr gratis Subsistiā virtualis tm dista ab illa. Rs 1º n' dari in Deo Subsistiam absolutam. =

Rs 2º ēē disparitatem qa in Deo dasr illa maior distio virtualis in dica, et ideo n' qdqd indistē svenit uni svenit et alii indisto, et sic Na Cōicatr Filio, et n' Relao Paternitas indista a Na. At u.º in Creatis ꝯ n' dasr illa distio tam nec ostiua pfecta, ideo qdqd svenit uni indicē, et svenit alii indisto, et sic n' pot fdui ctt qn et educatr Rāle neq assumi Rāle, qn et assumatr ctt indistinctum. =

Utralis nā diceretur Subsistens per Subsistiam alienam sat accialiter?

Resolvo 2º illa nā in rigore n' diceretr Subsistens si hoc predictum = Subsistens = narto dicat habere unum p se et sistere ultimo essiatr in rōe Suppositi. et Rso hoc qa illa nā virtualis dista a sua Subsistia eet pfectibe ꝯpleta ēt in gre Suppōsi, et in rōe ultimi sbi essialiter: gº n' poterat habere unum p se ꝯ Subsistia aliena in gre Suppositi: et ꝯsequenter neq in rigore subsistere p illam. Pr 1º qa ex ente ꝯpleto n' pot fieri unum p se ꝯ alio, ctt impleto, in eod gre: Vg ex ꝯpō huiās physico qd ꝯstat Ma et fra n' pot fieri unum p se physicē ꝯ alia fra physica: gº sic ex Suppōsito Completo n' pot fieri unum p se ꝯ Subsistia in gre Metho. =

R. 2º qa subsistia e ultimus term̃ essentiae, et inco-
icabilitas alteri subsistia et essentiae: g.º n pot ulterius terminari
p aliam subsistiam superaddam in eo gñe in q e ultimus term̃ essentia-
liter. Et ideo Illustr. dixi illam nam in rigore n posse dici sub-
sistentem, si hoc gratum — subsistens — nam dicat habere unum
p se, et hre ulto essentiam in rõe suppositi. =

Si ut hoc gratum — subsistens — dicat
tm uniri accidaliter alteri subsistia, p qm accidaliter et terminatur tunc
cohaerenter. Resolvo 3º nam individuam a sua subsistia posse
ulterius subsistere accidaliter p aliam subsistiam superaddam: 3º qa
idem e, qd una subsistia possit accidaliter subsistere p aliam: sicut
una forma potest ubicari p aliam, una ac fieri per aliam, una
relao referri p aliam ~~etc~~. =

Quod Ctr. Xº nostra gria qa subsia
p se existens pot accidaliter inhaerere: et alia voalis essentialiter
independens pot accidaliter educi et dependere: g.º et na subsistens et
completa essentialiter in gñe suppositi pot ulterius accidaliter terminari p ali-
am subsistiam. =

Es & Xª opinem probalem qa na divina com-
pleta et terminata p subsistiam absolutam adhuc ulterius pot terminari p
triplicem subsistiam relativam: qa e in alio gñe: g.º licet na terminata
et completa essentialiter p subsistiam virtualiter divinam adhuc pot ulte-
rius terminari et compleri accidaliter p subsistiam superaddam. At ut
hoc sit posse subsistere pn.ª erit qstio seorsum de nõe =

Inst. 1º qd e terminatum tale nequa divinitus
pot fieri n tale: sed subsistia e terminatum ultimus termĩ: g.º n pot fieri
n ultimum, si adhuc ulterius compleatur, et subsistat p aliam super-
additam. Co distinguo min, subsistia e ultimus term̃ essentiae, cõ. e
ultimus terminus accidaliter nego min: sicut Deus e ultimus aus agentis
essentialiter, et tñ pot adhuc fieri p aliam aem: ultimus e essentia

esiativo qlis et sic aciatio pot fieri qlis p sum Superaddum-
Vbum Divinum e esiativo Igus et aciativo sit Corpus et sic
d aliis exemplis: Quare illa Subst:ia q manet ultima suis
esiatio qua sola het d sua esia, et aciatio ulterius grad-
Sicut Vbum Divinum q manet esiativo Igus et aciativo Corpus.=
Inst 2°. Si Substia aciatio sit n
ultima suis, illa aciatio petit suam esiam: At n e dicendum:
g° neq illud ex q sequr. Rdo illud — n ultima suis — pse sumi
d positive d negé. Si sumatr negé tunc nec het argum, siqd
negao e malignantior via, et negat via; aliquis aciativo nega-
ret Substia esiam ulti sui eam q deserueret.=
Pôt tn illa parla — n ultima suis — sumi
positive ide qd adhuc ulterius aciativo reste illa Substia posita
p aliam, et in hoc du falsum e argum, neq en illa via ulte-
rior aciatio opponitr ulto sio esiali qlis e Substia, et sic
q sit in uno grc, tollitr via contradictio.=
Explico me optimo et receptibo exemplo
Vbum Divinum n e minus esiativo Igus qm sit Substia ultima
suis: neq minus opponitr Corpus Igui, qm n ultima suis positiva
ulto sio et positivo: At Vbum Divinum qd e esiativo Igus et remonet
esiatio Corpus pot fieri ?genter Corpus: g° etiam Substia q e ultima
suis esialis pot adhuc ulterius fieri aciativo. et sicut Divinum
Vbum factum ?genter Corpus nunqm manet neq aciativo n Igus
negive, ita et Substia q e esiativo ultima suis stata ?genter p ali-
am, nunqm manet neq aciativo n ultima suis negive.=
Neg: tn Vbum Divinum nunqm dicitr
in se et intrice Corpus. Tn solus extrice p unionem hypostaticam qm
in se n recipit: at u° illa via indicta a sua Substia deberat
dici subsistens intrice p unionem in se receptam.= Sed contra l°
qa Vbum Divinum intrice dicitr ho, siqd n e ho extrinsece et

Et sic ꝑ assistentiam ac familiaritatem ut sōniavunt hæreti=
ci: g.º et ē corpus intrīcē qd inuisuisset existath in ista pōn.

Contra 2.º qa sit Verbum Divinum in rōe Justi n' recipiat intrīcē unionem hypostaticam, eam tn' dāt intrīcē in rōe Sti: g.º sicut illa nā indicta a sua substia sit stare intrīcē unionem hypostaticam, g unio intrīcē sustāret in substia assumente; et staret ad nām assumptam: et eād uerite g' dici=tur Verbum Divinum ē corpus eād diceret nā indicta a sua substiā ē sustentās ꝑ aliam aduenientem.

Scio aliqi R.R. dicere talem nām n' ēē assumptibilem ad sustentandum, sed ad alium effectum ꝑstandum: diceret enī Deus unitus tali nāe, humanatus et nā unita Deo Deificata; et ipsum denominaret rōe ꝑsum; sicut de facto no dicitr Deus ab aiā, et corporeus a nā. Et in hoc sū dicunt etiam accia pōe assumi a Deo in rōe Sti n' qdem ad sustentandum, qa accia n' st capacia huius effectus, sed ad alium effectum ꝑstandum: in hoc tamē qdqd dixeris ōn' dixe=ris, qa ij sunt denominates, accedunt multum ad ꝑstionem de vocabulo.

V nā poit existere diuitūs sine omni Substiā?

R. Affe'. Cum Nosso Lugo, Hurt. et aliis, qs degit C. J. L. nº 273. Pr. 1.º qa in hoc nihil implica. 2.º qa x.ª adversarios Deus pot conservare nām 1.am sine ōi sūa substiali: g.º et nām sine ōi substia. 3.º qa Deus de facto conservat ꝑntem Eucharisticam sine ōi subto: g.º et poterit conservare nām sine ōi sto substiali.

Patet hac stia qa n' minorem connexiōē habet accēns cum subto, qm nā cum substia: qa nā sicut pendet

[illegible] posteriori a Iustitia tanqm a [illegible] accens u.o depen-
det a Iusto a priori tanqm a ca. Tand qa aia pot
conservari sine illa, et ulte q st illius [illegible]: go istud na se
Iustitia.

Oppositam sntiam tenet M. S. Cl. Vasq. Cl. Poni.
Cl. Teles, et alii, [illegible] qa Arg. 1o repugnat qd res existat sine suo
pto intrico, [illegible] alliquo illum supplente: sed Iustitia e tuus in-
trinsecus na: go illa neq divinitus pot existere sine illa. Pr
ngo maj; n em repugnat qd accens existat [illegible] datto sine sua
inhaerentia q e pptentum intrinsecum opsius accensis: go istud
dicendum [illegible] Iustitia.

Respl: Na sine sua Iustitia eet et n
eet [illegible]: na hoc implicat: go [illegible]. [illegible] talem naim dare [illegible]-
tam in roe na n u.o in roe suppositi. Sed ut clarius dicam deret
[illegible] radicatto et negiue n u.o [illegible], et positive [illegible] Iustitiam
superadditam.

Arg. 2o linea n pot existere sine puncto
[illegible]: go neq na se Iustitia. [illegible] 1o ngo ana, in opere Sortica.
[illegible] 2o in opere Zenonis ngo etiam. Discra rao e qa linea esp-
[illegible] dstat punctis; go [illegible] det includere aliqd punctum qd sit
ultimum. nam si auferatur unum [illegible] det manere aliud, qd sit
[illegible]: at u.o na n [illegible] ex Iustitia, siqd e ab illa ex
na rei [illegible], et sic pot tolli illa [illegible] [illegible] [illegible], et ma-
nere [illegible] radicaliter q e indistin a na; sicut diximus de accen-
te cu sua inhaerentia.

Arg. 3o res n pot existere se ubi: go
neq se Iustitia. [illegible] 1o ngo ana [illegible] loquaser de ubi dicto. nam
n pot aliq res [illegible] se ipsam [illegible] et correspondere spatio cui
sit [illegible] affixa. [illegible] 2o [illegible] cont. ngo etiam, discra rao
e qa, eo ipso qd res existat, natt det here ubi, qd intrinsec

Aliud e qm correspondere ad spatium: at u° eo ipso qd res existat n̄ nãrio det here complentum in roe suppositi sicut a facto quantas Eucharistia n̄ het complentum in roe inhaerentiae.–

Arg. 4. res negt existere sē ade: g° neq sē substa. Rs ngt cōam. dirta rão e qa eo ipso qd res existat n̄ pot intelligi qn dependeat ab aliq ta a q° producta sit aliter n̄ eet creatura sed deus: hec u° depenḋa e ab 1° sit dirta 1° indirta: at u° roa n̄ pot intelligi producta extra cāz sē sua substantia, et sic dirto; qa ab hac n̄ pendet a pari sed tm a posteriori.–

Arg. 5° q̄ roa existit in se et sic subsistit p propriam substiam q̄ n̄ existit in se et sic subsistit per substiam alienam: g° sp det here aliqm substiam. Rs nam spoliatam ōi substia existere, 1° subsistere in se radicatō, q neque n̄ u° datō et potiue. Sicut quantas Eucharistia se inhaeria 1os radicatō 1° aptitudinatō existit in alio, n̄ u° auatō et potiue.–

Arg. 6° roa fundat in se substiam: g° negt ee sine illa. Rs ngt cōam qa et substantia mater fundat quantem sē q ee pot: subsū 1° sē sine, roa sē illu.

Repl. quantas negt ee se aliq ligã: g° neq substa se aliq substia. Rs ngt aña. qa quantas pot diminuz reduci ad punctum, et pat sic nullam heret ligam ppe lignū.–

Arg. 7° n̄ pot dari linea q n̄ sit curua q̄ recta: sicut ēt n̄ pot dari numerus q n̄ sit par q̄ impar: g° neq et roa q n̄ sit subsistens. Rs ngt cōam. dirta rão e qa inr lineam curuam q̄ rectam n̄ dari medium. et sic ne segnr duo oppoa ois linea q̄ det ee recta q̄ n̄ recta, qd id e ac recta q̄ curua: et sic dicendum d nº pari q̄ impari: at u° inr roam potiue et datō dictam q̄ n̄ potiue et datō dictam datur medium, ide roa dicta radicatō, et negiue. Sicut inr albens inhaerens q̄ n̄ inhaerens auatō dari medium videst albens

Inhaerent assumpto. Unde qd linea q se ipsam e cur-
va & recta, et num. q se ipsum e par & impar: qa uo n e
p se ipsam formali existens, sed p substam distam, q gaude
ton pot.

Vtrum q̃a pöt existere natr absque omni Substa?

R. nege cu coi Sn. Ro 1o qa substa e expetas q̃ae: go hac
negt natr existere se illa. pet hac sta, qa ex eo q̃a n
pot natr existere se pte neg alia se subs pois, qa qntas e
expetas q̃ae, et pa st aie expetes. go si substa e expetas q̃ae
negt hac existere natr sine illa. Ro 2o qa substa n het
strarium a q natr corrumpi: go n hemus pum und colliga-
mus poe nam manere natr separatam sua substia.

Oppositam sn.am tenet Bona Spes & q otra
1o qa 1o pot natr existere se pta: go et q̃a se oi substa.
Ro negt stam disa rao e 1o qa pa het strarium, ide disposicoes a
qa natr pot corrumpi qd strarium n het substa. 2o et
pncipalius qa substa e expetas, nulla uo res pot existere
natr se sua expete. pa uo n e expetas q̃ae.

Arg. 2o q̃a pot natr existere se
ulta pe integrali: go et q̃a se suo ulto pro, et splemento ide sub-
sta. Ro diss. aus, q̃a in roe essiali pot ee se ulta pe inte-
grali, sdo in roe sposi integrallis ng aus: Nam si q̃a suma-
tr in roe essiali unicum indivisibile qo e essialr q̃a, qa e
essialr ulum stitum: si uo q̃a sumatr integralr sp ad minimu
het includere alr duo indivisibilia ut sit pum integrale. et
sic illud 2um indivisibile e essialr splementum in ratio-
ne integrali.

Non nego quod possint destrui unicè ad alia indivisibilia relatè dicta. Sed hoc est destruere maius compositum integrale extensivum: At se debet manere sub suo indivisibilia, ut debet essentia compositi integralis. Quod vero non militat in natura, quia non potest naturaliter manere sine sua speciebus illam componente in illa ratione existendi.

Obiicies 3º. natura non dependet a substantia: quia sine illa naturaliter conservari potest. Respondeo negando antecedens: natura non dependet a substantia tanquam a causa, et a priori, concedo. tanquam a parte et a posteriori, nego antecedens: Unde sicut substantia naturaliter non conservanda sine suis partibus, ita neque natura sine sua substantia.

Obiicies 4º. Aqua naturaliter conservatur sine suo frigore, et hoc frigus est pars aquae: quia etiam natura sine substantia. Respondeo negando consequentiam; disparitas vero est quia frigus est talis pars, ut naturaliter habeat contrarium nempe calorem a quo naturaliter expelli potest ab aqua: At non subsistentia non habet contrarium a quo possit naturaliter corrumpi.

SEC. III.

Quibus rebus competat Substantia.

Quaeres 1º. An in Deo detur substantia absoluta? Cum quaestio est an natura divina praeter tres substantias relativas distinctas patrum personas personarum, includat et substantiam absolutam? Respondeo negative cum Card. de L. nº. 208 ubi pro hac sententia citat 26 Doctores. Probatur 1º. quia substantia est ultimus terminus et complementum naturae, quod reddit essentiam incommunicabilem mediante se ipsa alteri substantiae: Sed natura divina ut docet Fides est communicabilis tribus divinis substantiis relativis: quia neque habere substantiam absolutam, siquidem haec redderet naturam absolute terminatam et incommunicabilem

Respondent adversarii hunc effectum reddendi

Nam incoicalem sit ee & d roe Iustitia Creata propter suam Limitatoem, & d roe Iustitia Dina Ressiua propter oppositoem. Sed hoc qa effus Iustitia, qut Iustitia e, e reddere nam incoicabilem: g. ipsa Iustitia absa debat et here hunc effum: Caeterea talis Iustitia, q eet absa n heret oppositoem.: q. deberet se ipsam coicare tribus Dinis Iustitiis Ressiuis; q oia grata absa coicesr tribus Dinis Ptonis, et ideo non eet, et n eet ulsus grus absus.

Quod si aduersarij uolunt intelligere noie Iustitia absa Existiam Dinam absam effectiuam, q coicatr tribus Dinis Ptonis, hanc nos libentisse admittimus: sed hac n e Iustitia cuius effus proprius e ee incoicabilem alteri Iustitia.

Assumptione deducitr 2a. pars nostra resolutionis, qa Iustitia absa, eet oio superflua in Deo, siqd existia Dina praestat quidquid praestare pot talis Iustitia absa: et oido hoc, qa existia Dina reddit Nam Dinam effectiue ipsam in roe Na et in oi gne absi: g. ad qd amplius e naria Iustitia absa? n ad reddendum Nam incoicalem, siqd Na Dina adhuc e coicabilis tribus Dinis Ptonis: g. superflua oio e Iustitia absa.

Dices ee nariam Iustitiam absam ad faciendum hoc nomen — Deus — qd tale e ante Iustitias Ressiuas. Sed nos assumptum, qa Na Dina aliqd dicitr Deitas atq Deus: g. hoc nomen n conuenit a Iustitia absa: aliter qn Na Dina dicitr — Deitas — deficeret illi aliqd gradum absum, ide Iustitia, qd n e falsum: sm igr ualet in Deo hac pdicas — Na Dina e Deitas — atq — Na Dina e Deus — propter infinitatem, et Eminentiam suorum pdicatorum, q n uerificantr sicut grata Creata qa hac st Limitata. Imo ex hoc fundo infr amplius nostra sn, qa Na Dina et proprius pcendit a tribus Dinis Iustitiis Ressiuis, dicitr Deitas: g.

g.º nullam het substiam absam.-

Pr 3.º ex Conc. et Ct. q n' agnoscit in Deo nisi tres substias Relativas, ut eradite ostendit Cl Vasq. ex Conc. Toletano 11. ex Florentino, et Efesino, et sic dicit id. Vasq. n' minori sensura dignos ee q existimant pter tres Divinas Psonas dari in Deo substiam absam, qm q quatuor Psonas admitteret in Sanctissa Trinitate.-

Et st hac sensura Vasqi videatr nimis rigida, attn coharentius loqr ut prius Fidei, et Thus q sls tres substias Relativas in Deo admittit. nam ex eo Thi inferunt Iriter substiam creatam n' remanere in unite Xpi Dni ne detr duplex Psona in Xpo ut haeretici impudenter asserunt. g.º ois substia efficit Psonam. et consequenter si in Deo daret substia absa utiq daretr Psona absa, et consequenter admitterentur quatuor Psonae, qd e plane falsum.-

Dices tn st in Deo dentr quatuor Relones, attn n' dantr nisi tres Dinae Psonae: g.º et st darentr quatuor substiae, n' darentr nisi tres Dina Psona. Pb nqd etiam dispa rat e qa Spiratio Activa q e quarta relatio, neq e substia neq het oppositionem, sigt e coicabilis Patri et Filio: sed ad constituendum Psonam Divinam narium est qd detr substia re Dina q n' sit coicabilis alteri Psonae: g.º st Spiratio Activa sit 4.a Relatio, n' tn constituet 4.am Psonam, qa deficiunt illi requisita ad talem Psonam constituendam. At uo. substia absa haberet roem substiae q si se e constitutiva Psonae, et consequenter constitueret 4.am Psonam scilt absam.-

Solo aliqs potest dicere Spirationem activam ee substiam n' tn constituere Psonam, qa talis Spiratio est coicabilis Patri et Filio, qm coicoem n' hent Psona Dina. Sed re ia leuior, et verior Thia negat talem Spirationem activam

Cpte Iustitiam, qa si talis eet foret utiq' incoibilis sicq' eet Iustitia Destina et ultrix eius: sicut st alia vires divina Iustitia Destina.-

Dicere u.o qd sit Iustitia Destina et n' distuat Cronam, qa e coicalis et n' opposa, est petere princip: nam ideo vres divina Delores Cronales n' st coicales, st oppo sita, qa st Iustitia Destina: sta illa divina Destina eet Iustitia Destina: g.o n' eet coicalis, et consequenter destrueret Cronam.-

Resp: Iustitia absa eet coicabilis tribus divinis Cronis: g.o n' destrueret Cronam, sicqd ad destruendum Cronam non det hac coicari alteri Crona, x.o dicta d' divine Destina. Et ideo me n' admittere talem Iustitiam absam, qa eet Iustitia et tn n' heret effur, et res finalis Iustitia sicqd eet coicalis, qa e d.o effum et rem formalem Iustitia et n' destruere Cronam qd et e d.a rem Iustitia realis completa realis, qua illa foret.-

Unde ne laboremus aequivocem si istam Iustitiam absam intelligunt adversarii Iustitiam divinam completam, qm Iustia divina ante ad Delores intelligat ut sic existens, et indepens a subto subsistentiis, in hoc sensu admitto talem Iustitiam absam sta re ua hic effur e proprius Existentia divina, et n' Iustitia divina nisi fiat ultio a Crone.-

Arg. adhuc p.o pro opposa snia qm tenent gravissimi Thei: S. Thoma M. S. et aliis: Arg. ingm p.o Natura divina sicut primdit a Cronis includit perfectionem simpliciter simplicem: sta Iustitia Absta e perfectio simpliciter simplex: g.o etc. Pb. p.o divinam Natam includere perfectionem simpliciter simplicem in genere Nta, n' u.o in genere suppositi, sc. Iustitia qa hoc convenit a Delatoribus. Pb. 2.o ngt min qa illa Iustitia redderet Natam incoicabilem; melius u.o e na divina ee coicalem qm incoicabilem,

et

Et ꝯsequenter talis subsistentia absoluta non eet cōsequenter simpliciter simplex. =

Arg. 2º. si Na Divina non habet subsistentiam absolutam per quam sit ultimo completa absolute, sequitur quod indigeat subsistentiis Relativis ut compleatur, et sic non comunicaretur Divinis Personis ex fecunditate, sed ex indigentia subsistendi; quod non est dicendum. Resp. ngt sequelam; quia Divina Natura et prout distinguitur a Personis est perfectissime, et completa in genere Naturae per existentiam a se et independenter: comunicabilitas uero tribus Divinis Personis non est ex indigentia, sed ex fecunditate, 1º. quia non est ad unicam sed, sed ad tres subsistentias. =

2º. quia nullus dicitur indigere re a se indistincta, qualis est Personalitas in Divina Natura. 3º. quia comunicabilitas Relativa quam Divina subsistentia addunt supra Naturam, non est ex necessitate essendi et existendi; nam antea ad Personas natura Divina perfectissime erat, et existebat, sed solum procedunt Divinae Personae ex summa fecunditate ~~essendi et~~ intelligendi et amandi. =

Arg. 3º. in Deo admittitur duplex essentiale et Notionale ex fecunditate: ergo et ex eadem fecunditate admitteretur subsistentia absoluta et subsistentia Relativa. Resp. ngt ꝯsequentiam, Disparitas ratio est quia in Deo est prout distinguitur a Personis, datur intellectio, quae necessario est duplex essentiale, et addita relatione Filiationis ex fecunditate producitur duplex notionale. At uero Natura Divina prout distinguitur a Personis non est subsistens incomunicabiliter: ergo necessaria non est subsistentia absoluta, siquidem haec redderet Naturam Divinam incomunicabilem mediante se ipsa Divinis Personis. =

Resp. Natura Divina ante comunicationem Personis Divinis est uere Deus: sed hoc ꝯstitutum est subsistentia et Natura: ergo ~~etc~~. Resp. 1º. illud intelligi in sensu ostensivo non uero in sensu formali et Metaphysico, nam prout sic debet dici Deitas potius quam Deus Divina Natura: uerum absolute tamen dicitur Deus quam Deitas; quia ad hoc sufficit perfectissima existentia Divina completa quod non sufficit in Creatis, in quibus subsistentia est modus distinctus a natura. =